

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Calvinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

16. Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

IN MARCI CAP. XVI.

16. Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit.

REPERTIT hoc loco Caluinus perniciosam illam doctrinam suam quam ad Math. cap. 28. tradiderat, quod & illo loco annotauimus, contra baptismi à Christo instituti fructum ac necessitatem. *Tenendum (inquit) est, non ita necessario requiri ad salutem baptismum, ut perire necesse sit quicumque eum adepti non fuerint. Neque enim hic fidei adiungitur tanquam dimidia salutis causa, sed ut testimonium. Fateor quidem hominibus necessitatem imponi ne signum gratia Dei negligant, sed quamuis pro eorum infirmitate talibus adiumentis utatur Deus, obstrictam esse eius gratiam nego. Hoc modo non simpliciter necessarium esse dicemus, sed tantum obedientia nostre respectu.* Hæc ille. Si quæ contra necessitatem baptismi scribit, apertè in adultis tantum locum habere significasset, quos aliquando in Christum credentes, & baptismum toto corde expetentes, necessitas aliqua ex hac vira sustulit, nihil præter sanam & orthodoxam veritatem dixisset. Tales quippe sola fide & voto baptismi saluari possunt, *ubi mysterium baptismi (ait Augustinus) non contempnus religionis, sed articulus necessitatis excludit.* In his igitur & in hoc casu verum est, non ita necessario requiri ad salutem baptismum, ut perire necesse sit, quicumque eum adepti non fuerint. In his & in hoc casu Dei gratia suis Sacramentis non astringitur. Denique in his & in hoc casu non est simpliciter necessarius baptismus, sed tantum obedientia nostræ respectu: qui sanè obedientia respectus facit ut adultus sine baptismi voto ac desiderio etiam articulo necessitatis exclusi, saluus fieri nequeat. Cæterum Caluinus ut hoc tacet, ac silentio inuoluit; ita ea quæ scribit, generaliter intelligi vult, ut non solum adultus articulo necessitatis exclusus etiã absque expresso voto baptismi (potest enim non contemnere baptismum, quod solum Caluinus exigit, sine expresso eius desiderio aut voto) sed etiam ut paruulus quisque Christiano parente ortus, qui votum baptismi concipere nequit, absque baptismi Sacramento saluari queat. Hos enim in ipso vtero sanctificari, & propter illam solam promissionem Dei Abrahæ factam, *Ero Deus tuus & semini tuo*, (quasi Christus pro salute paruulorum nihil egerit, nullum remedium instituerit) saluari vult. *Non ideo (inquit) baptizantur infantes fidelium, ut filij Dei tunc primum fiant, sed antequam nati sunt, adhuc*

De necessitate baptismi.

De bapt. con. Donas lib. 4. cap. 22.

Caluini sententia de baptismo.

Institut. lib. 4. c. 1. num. 161 & 21.

et, ait:
 n in soli-
 que inte-
 Dei no-
 nturione
 us proba-
 incredu-
 um solli-
 tum fere-
 ando ille
 ne, sed de
 s, Emilla
 e clamari
 oris vigo-
 riusmodi
 liam Cal-
 is faciat.
 feueran-
 um, quo-
 etus, Deu
 to elapia
 et exitio
 Caluini
 eclarauit
 blasphem
 a homin
 Pater, or
 spei fuisse
 onfessio-
 to erat in
 mper erat
 ocat, qui
 ei Christi
 o Patrem
 se nobis
 mendacis-
 magistru

in utero matris filij Dei censendi sunt: dicēte Deo Abraha, Deus ero tibi, & semini tuo post te. In hoc verbo continetur eorum salus. Proinde si in omittendo signo nec socordia est, nec cōtemptus, nec negligentia, tuti ab omni periculo sumus. Hæc ibi Calvinus

*apertè, quæ in suo hîc commentario rectius & parcius dicenda sibi existimavit. Cæterum pestilentis huius doctrinæ Calvinianæ (quæ cum veteribus Pelagianis ex alio capite parvulorum baptismum superuacaneum facit) fundamentum in illa promissione Abrahæ facta positum supra ad Matthæi caput 28. refutatum reliquimus. Sanè si in illo verbo Abrahæ dicto continetur parvulorum salus, ut Calvinus affirmat; profectò pro parvulis Christus mortuus nõ est, qui frustra mortuus est. Dicemus igitur contra Calvinum quod contra Pelagianos dixit August. *Id agit ista disputatio, contra cuius veritatem antiqua veritate nitendum est, ut infantes omnino superflue baptizari videantur. Sed aperte hoc non dicitur, ne tam firmata salubriter Ecclesia consuetudo violatores suos ferre non possit.* Hæc ille. Dicemus rursus cum eodem Augustino, qui communem hîc cum Pelagio causam Calvinus habet, in deteriorem Calvinus quàm Pelagius. Ille enim sine peccato originali parvulos fidelium parentum nasci putabat ex bono nuptiarum quas Christus sanctificavit, ubi aliquid saltē Christo tribuit ad salutem parvulorum. Calvinus sine peccato originali tales nasci vult quasi in utero sanctificatos propter verbum Dei Abrahæ olim dictum; & in parvulorum salute nullas partes Christo tribuit. Rursum ille saltē ideo baptizati parvulos voluit, ut regno Dei potirentur, & de bono in melius transirent, quia vidit eos sine baptismo à regno cælorum excludi propter illa Christi verba, *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto, non intrabit in regnum cælorum*, vicia tamen quadam beata eos frui posse iudicabat. Calvinus nõ nisi ad signum & testimonium salutis iam in utero adeptos eos baptizati permittit, & Christi verba, *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu Sancto*, contra totius Ecclesiæ sensum & consensum, ad baptismi sacramētum nihil pertinere affirmat, ut eo in loco videbimus. Deteriorem igitur hîc Calvinus causam habet quàm Pelagius, ut rectissimè quæ contra Pelagium scripsit Augustinus contra Calvinum multo fortius valere debeant. Ait igitur: *Quisquis dixerit quod in Christo vivificantur parvuli, qui sine sacramenti eius participatione de vita exeunt, profectò hic & contra Apostolicam predicationem venit, & totam condemnat Ecclesiam: ubi propterea cum baptizandis**

Institut.
lib. 4. c. 15.
num. 20.

De pecc.
mer. & re-
miss. lib. 3.
cap. 12.

Calvini
hæresis
Pelagiana
deterior.

Ioan. 3.

Epist. 28.

ficantur parvuli, qui sine sacramenti eius participatione de vita exeunt, profectò hic & contra Apostolicam predicationem venit, & totam condemnat Ecclesiam: ubi propterea cum baptizandis

zani
alite
bi: G
nec n
agri
vt
mun
pron
da. E
profi
riur
ruël
press
peru
toru
esse
nec
tem
uitas
esse
sign
rium
rum
quæ
Carl

19

H
ac si
cum
tera
dem
ricè
logi
nari
artic
port
qui l
qua
corp

zandis paruulis festinatur & curritur, quia sine dubio creditur aliter eos in Christo viuificari non posse. Hæc ille. Rursum alibi: Quis audeat dicere non esse Christum infantum Saluatorem nec redemptorem? Vnde autem saluos fecit, si nulla est originalis agritudo peccati, aut si iam in vtero matrum sanctificati sunt, vt Calvinus vult? Nulla igitur ex nostro arbitrio præter baptismum Christi, salus æterna promittatur infantibus, quam non promittit Scriptura diuina humanis omnibus ingenis præferenda. Hæc ille. Et adhuc semel, *Quantumcunque catechumentus proficiat, adhuc sarcinam iniquitatis sua portat. Non illi dimittitur nisi cum venerit ad baptismum. Quomodo non caruit Israël populo Aegyptiorum, donec venisset ad mare rubrum, sic pressuris peccatorum nemo caret, nisi quum ad fontem baptismi peruenerit.* Denique eum qui credit absque baptismo peccatorum remissionem à paruulis obtineri posse, Catholicum esse negat. In eandem sententiam scribunt alij Patres omnes, nec quicquam est maiori consensu receptum, quam ad salutem necessarium esse baptismum, vt profana hæc Caluini nouitas merito ab omnibus explodi debeat. Baptismum verò esse salutis causam effectiue per modum instrumenti, non signum tantum ac testimonium, ideòque & ad eam necessarium, latius contra Calvinum supra disputauimus. Alias horum verborum Marci corruptelas hæreticas, tam à Caluino quam ab aliis hæreticis traditas, vide in Promptuario nostro Catholico reuulsas & repurgatas.

19. *Assumptus est in cælum, & sedit à dextris Dei.*

Hanc Euangelij literam nouo quodam & portentoso suo fectmento Calvinus corrumpit. Perinde (inquit) hoc est ac si vocetur Dei vicarius, qui eius personam sustinet. Quare locum aliquem imaginari non conuenit, quum metaphoricè dextera secundam à Deo potestatem significet. Ad dexteram quidem Dei federe, ratione situs ex parte Dei, non nisi metaphoricè dici, sanum, orthodoxum, ac receptum ab omnibus theologis est. Cæterum in Christi sessione nullum locum imaginari, nihil est aliud quam Christi corpus in cælo negare, & articulum de Ascensione Domini è symbolo eradere. Et sanè portenti instar est, Calvinum Christo in cœlis locum negare, qui localem illam Christi in cœlis præsentiam cum tota reliqua secta Sacramentaria, contra præsentiam veram ac realem corporis Christi in venerabili Eucharistia (quam à nobis lo-

De pecc.
mer. & re-
miss. lib. 1.
c. 23.

Tract. 13.
in Ioan.

De Orig.
anima.
lib. 3. c. 9.

Ad Matt.
cap. 28.

In festo
Ascens.
Domini.

Aug. de
Symb.
lib. 1. c. 4.
& lib. 2.
cap. 7.

Calvinus
sibi contra-
rium.